

MỘT CHUYẾN XE

*Xe qua uốn lượn đoạn đèo
Trên cao núi đá cheo leo đứng nhìn
Ước gì lên đó khắc in
Tên mình trên đá để tìm thấy nhau.
Biển xanh sóng vỗ bạc đầu
Thái Bình Dương cách thiên cầu biệt ly
Chuyến xe chiều ấy anh đi
Trong vòng tay ấm ôm ghì lấy em.
Ướm hơi vuốt nhẹ vai mềm
Giữ làn hương thoảng êm đềm nhẹ lay
Lòng buồn đôi mắt cay cay
Em như muốn nói mai này đừng xa.
Rồi ngày, ngày lại đi qua
Anh ơi có nhớ lời ta hẹn thề
Mong sao ngày đó anh về
Ta đi chung một chuyến xe riêng mình.*

Nov/30/2006
Đặng Nguyên